

Στη ζωή έχουμε πολλούς ρόλους αλλά ο ρόλος μας ως γονείς θεωρώ ότι είναι από τους πιο σημαντικούς, ίσως ο σημαντικότερος

. Σαν γονείς επηρεάζουμε άμεσα και καθοριστικά την ανάπτυξη ενός ή περισσότερων ατόμων, των παιδιών μας

, επιδρώντας καταλυτικά στην πορεία της ζωής τους. Ένας ρόλος για τον οποίο δεν προετοιμαστήκαμε πριν γίνουμε γονείς.

Η μόνη «προετοιμασία» που έχει γίνει είναι η δική μας εμπειρία σαν παιδιά.

Είναι όλες αυτές οι κριτικές σκέψεις που έχουμε κάνει σαν παιδιά, έφηβοι ή νεαροί ενήλικες απέναντι στους δικούς μας γονείς.

Σκέψεις όπως εγώ δεν θα χτυπάω τα παιδιά μου, θα είμαι πιο ήρεμη, θα τους παίρνω ό

, τι μου ζητάνε, θα έχω φιλική σχέση με το παιδί μου κ.α.

Όταν γίνεσαι γονιός καλείσαι πολύ γρήγορα να δώσεις απάντηση σε πολλά θέματα που μέχρι τότε αγνοούσες σε σχέση με την φροντίδα ενός παιδιού . Από τα πολύ απλά μέχρι τα πιο σοβαρά.

Θέματα πρακτικά, ουσιαστικά, καθημερινά, συναισθηματικά και φιλοσοφικά. Καλείσαι να μάθεις από το πώς να θηλάζεις το νεογέννητο, πώς να το κοιμίζεις, πώς να του αλλάζεις πάνα, πόση αγκαλιά χρειάζεται, τότε να αρχίσεις την εκπαίδευση του αλτέττας, όταν

στριγγλίζει τι να κάνεις, τι να απαντήσεις σε ερωτήματα όπως τι είναι σεξ, τι είναι Θεός, πώς να το κάνεις να αγαπήσει το σχολείο, πώς να διαχειριστείς τις εξάρσεις της εφηβείας και η λίστα των θεμάτων είναι ανεξάντλητη...

Καθώς μεγαλώνουν τα παιδιά, μεγαλώνουμε κι εμείς. Ωριμάζοντας τα παιδιά, ωριμάζουμε κι εμείς.

Για να μεγαλώσουμε τα παιδιά μας, μπορούμε να ζητήσουμε τη βοήθεια και τη γνώμη των γονιών μας, των συγγενών μας και των φίλων μας και σίγουρα η γνώμη τους είναι σεβαστή και η προσφορά τους είναι ανεκτίμητη.

Η συμμετοχή όμως σε μια Σχολή γονέων είναι κάτι διαφορετικό, δίνει τη δυνατότητα στον γονιό να λύσει τις απορίες του πάνω σε όλα τα θέματα που τον απασχολούν. Ο γονιός παίρνει

χρήσιμες και έγκυρες πληροφορίες

πάνω στα αναπτυξιακά θέματα των παιδιών όπως είναι ποιες είναι οι αναπτυξιακές ανάγκες του παιδιού σε κάθε ηλικία, πότε είναι ωφέλιμο για το παιδί να πάει παιδικό σταθμό, να βγάλει την πάνα, να σταματήσει να πίνει γάλα με το μπιμπερό, να οριοθετήσει και να βάλει κανόνες, να επικοινωνήσει αποτελεσματικά με το παιδί, να το προσεγγίσει συναισθηματικά, πώς θα μάθει να διαβάζει μόνο του, πώς θα επιλέξει καλούς φίλους κ.α.

Πέρα από τη συλλογή χρήσιμων πληροφοριών ο γονιός έχει την ευκαιρία να μοιραστεί τις σκέψεις, τις αγωνίες και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει στο μέγαλωμα του παιδιού του

με τους υπόλοιπους γονείς της ομάδας. Με αυτό τον τρόπο αρχίζει να αντιλαμβάνεται ότι δεν είναι μόνο εκείνος αλλά το πλήθος των γονέων που αντιμετωπίζει δυσκολίες και αυτή η συνειδητοποίηση τον ανακουφίζει. Δυσκολίες όπως είναι όταν το τρίχρονο αγοράκι του στριγγλίζει φεύγοντας από την παιδική χαρά, ή όταν η 10χρονη κόρη του του αντιμιλάει μπροστά σε άλλους, είναι κοινές σε όλους τους γονείς.

Όλοι μαζί σαν ομάδα, αφού έχουν εκφραστεί οι εμπειρίες και οι δυσκολίες, με τη βοήθεια της συντονίστριας προτείνονται εναλλακτικοί τρόποι διαχείρισης για την κάθε δυσκολία.

Συμμετέχοντας σε μια Σχολή γονέων στην ουσία έρχεσαι σε επαφή με τον ρόλο σου ως γονιός. Αρχίζεις να τον φροντίζεις και να τον αναπτύσσεις. Μαθαίνεις, μοιράζεσαι, αναζητάς. Αναζητάς να βρεις την δική σου αυθεντική ταυτότητα σαν γονιός. Μέσα από τις συναντήσεις χτίζεις σιγά-σιγά την στάση που θες εσύ να έχεις απέναντι στα θέματα του παιδιού σου. Μια στάση που φυσικά θα είναι επηρεασμένη από τα δικά σου προσωπικά βιώματα όταν εσύ ήσουν παιδί αλλά μέσα από τις συζητήσεις μας και την προσωπική σου αναζήτηση εσύ θα επιλέξεις ποια στοιχεία της ανατροφής που σου έδωσαν θα κρατήσεις και ποια θα αλλάξεις. Θα επιλέξεις και θα χτίσεις την δική σου γονεϊκή ταυτότητα που θα ταιριάζει σε σένα και στην οικογένειά σου. Για αυτό και θεωρώ ότι η συμμετοχή σε μια Σχολή γονέων είναι μια διαδικασία αναζήτησης της γονεϊκής μας ταυτότητας και αποτελεί μια επένδυση στη σχέση μας με το παιδί μας!